

Balogh László M. A. (1968, Szeged) a Jakartai Indonéz Művészetek Akadémiáján és a Szegedi Tudományegyetemen szerzett diplomát. Képzőművész, az indonéz művészetek egyik legtekintélyesebb hazai szakértője. Számos kiállítást és előadást tart itthon és Indonéziában.

Chairil Anwar (1922–1949) költő, műfordító. Az észak-szumatrai Medánban született. Jakartában kezdett el verseket írni a japán megszállás alatt. A modern indonéz irodalom kiemelkedő alakjaként tartják számon, aki a függetlenségi mozgalomhoz kapcsolódó ún. 1945-ös generáció egyik vezetőjeként szerepet játszott az indonéz költészet megújításában. Nyugtalan, lázadó természete fogékonnyá tette a külső impresszionista hatások iránt.

Debreceni István (1937) nyugalmazott nagykövet. Az indonéz nyelvet és irodalmat a moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Intézetében tanulta, ahol 1962-ben szerzett diplomát. Hivatásos diplomataként főként ázsiai országokban szolgált, többször megfordult Indonéziában, legutóbb 1988 és 1992 között nagykövetként képviselte hazánkat. Hobbija az indonéz irodalom és művészet.

Eka Kurniawan (1975, Tasikmalaya, Nyugat-Jáva Tartomány) eddig öt könyve jelent meg indonéz nyelven: *Pamoedia Ananta Toer dan Sastra Realisme socialis* (Pramoedia Ananata Toer és a szocialista realizmus, tanulmány), *Cantik Itu Luka* (A szépség megsebez, regény), *Lelaki Harimau* (Tigrisember, regény), *Gelak Sedih* (Szánalmas szomorúság, prózagyűjtemény), *Cinta Tak Ada Mati* (A szerelem nem ér véget, prózagyűjtemény). Első regényét (*Cantik Itu Luka*) 2007-ben adták ki japánul Bi Wa Kizu címmel. Őt indonéz író társaságában 2007-ben az Egyesült Államokban járt, hogy az ott élő indonézekről írjanak műveket. A hat szerző elbeszéléseiből összeállított kötetet 2008-ban *L. A. Underlover* címmel adták ki. Könyvillusztrációval és honlapszerkesztéssel is foglalkozik. Feleségével, Ratih Kumala írónővel Jakartában él.

Es Wibowo Magelang városban született, műszaki egyetemen végzett. A Borobudur templommal kapcsolatban számos írása jelent meg. Verset, prózát, esszét ír. Harminc verseskötetet adott ki. Jakartában él és dolgozik.

Faisal Komandob verset, prózát, esszét ír. Jakarta városában él és dolgozik.

Illés Mihály (1947, Gyula) a szegedi József Attila Tudományegyetemen orosz–francia tanári szakon végzett 1965-ben. Az Ulánbátori Egyetemen két évig mongol nyelvet, a Moszkvai Diplomáciai Akadémián ugyancsak két évig indonéz és maláj nyelvet tanult. 1973 és 2009 között diplomata: a Külügyminisztérium Ázsiai és Csendes-óceáni Főosztályán, illetve Magyarország ulánbátori, új-delhi, vientiane-i és jakartai nagykövetségében dolgozott különböző diplomáciai beosztásokban, legutóbb nagykövetként (Ulánbátor: 2004–2006, Jakarta: 2006–2009).

Joko Pinurbo (Jokpin) (1962) az IKIP Sanata Dharma Yogyakarta Főiskola indonéz nyelv és irodalom szakán végzett 1987-ben. Első verseskötete *Celena* (Nadrág) 1999-ben jelent meg. 2001-ben megkapta a Sastra Lontar-díjat, majd a kötet, melyért a díjat kapta, *Trouser Doll* címen 2002-ben angolul is megjelent. *Di Bawah Kibaran Sarung* (2001) című verseskötetéről 2002-ben elnyerte a Nemzeti Oktatási Minisztérium Nyelvi Központjának irodalmi díját. 2005-ben a *Kekasihku* (Szerelmem) című kötetéért ugyancsak díjat kapott (Khatulistiwa Literary Award). Műveit angol és német nyelvre is lefordították.

Komang Ira Puspitaningsih (1986, Denpasar, Bali) versei és prózái több napilapban is megjelentek (Bali Post, Kompas, Koran Tempo, Jurnal Puisi, Paradox Cultural Magazine, Suara Merdeka, Jurnal Sundih, Jurnal Kreativa és Media Indonesia).

Mangasi Sihombing az Indonéz Köztársaság jelenlegi budapesti nagykövete, aki akkreditált nagykövet még Horvátországban, Bosznia-Hercegovinában és Macedóniában is. Az észak-szumatrai Batak-földön született, egyetemi tanulmányait Jakartában végezte, majd külügyi szolgálatba lépett. Hivatali tevékenysége mellett verseket, legendákat és esszékét ír.

Mochtar Lubis (1922, Padang, Nyugat-Szumatra) író, újságíró, esszéista. Jakartában először újságíróként vált ismertté, mint az Indonesia Raya című napilap vezető-szerkesztője.

Taufiq Ismail (1935, Bukittinggi, Nyugat-Szumatra) költő, író, aki nagy hatással volt a Sukarno-éra utáni indonéz irodalomra. A híres 66-os generáció tagja. Tanulmányait a Jakartai Indonéz Egyetemen folytatta. Mielőtt író lett, a bogori Institut Pertanian (Mezőgazdasági Főiskolán) tanított. 1964-ben az egyik irányítója volt a Manifesto Kebudayaan mozgalomnak, ezért a kormány eltiltotta a tanítástól. Versei közül a leghíresebbek: *Malu* (Aku), *Jadi Orang Indonesia* (Szégyellek indonéz embernek lenni), *Benteng* (Erődítmény), *Buku Tamu Musim Perjuangan* (Vendégkönyv a harcok idejéhez), *Saya Hewan* (Állat vagyok), *Puisi-puisi Langit* (Az ég versei). Sok elismerésben részesült (Cultural Visit Award az ausztrál kormánytól, vagy a South East Asia Write Award Thaiföld királyától).

tője. Független, kritikus gondolkodását mutatja, hogy lapját mind a Szukarno-érában, mind a Suharto-korszakban betiltották. A hatvanas évektől jelennek meg novellái és kisregényei, több irodalmi díjban részesült.

Toeti Heraty (1933) költő, aki filozófusként, művészettörténészként és emberjogi harcosként is elismert. A Suharto-érában politikai és feminista nézetei miatt a kormánypárttal szemben ellenzékbe kényszerült.

Ratih Kumala (1980, Jakarta) írónő, négy könyve jelent meg: *Tabula rasa* (regény, 2004), *Genesis* (regény, 2005), *Larutan Senja* (Alkonyati bájital, prózai írások gyűjteménye, 2006), *Kronik Betawi* (Bataviai krónika, regény, 2009). Filmforgatókönyveket is ír: 2007-ben a Jalan Sesama, a Szezám utca indonéz változatát készítette el. Jelenleg az egyik jakartai televízió drámaosztályán szerkesztő.

W. S. Rendra Willibordus Surendra Broto Rendra (1935, Solo, Közép-Jáva) a legnevesebb indonéz irodalmárok között „Burung Merak” (Páva) becenéven emlegetett költő 1967-ben megalapította a Benkel Teatert, a Szerviz Színházat Jakartában és Depok városában. Művei nemcsak Indonéziában népszerűek, hanem külföldön is. Lefordították őket angol, holland, német, japán és hindi nyelvre is.